

Gesprek met Karl Barth

Een medewerker van de Linie had te Bonn een onderhoud met de beroemde Zwitserse theoloog Karl Barth. Uit zijn interview publiceren we het volgende fragment, waarin vooral Barth's opmerking over de Duitse partij-politiek merkwaardig is. (Red. L.)

„Woon ik hier niet mooi?” zegt Professor Barth, en laat zijn méér dan bescheiden twee-kamer-woning zien in een vrij groot huis aan de Schloszstrasse, nummer 14, in Bonn. Na indertijd uit Bonn (waar hij hoogleraar was) uitgewezen te zijn, is hij thans weer terug. Zijn vrouw en kinderen (twee zoons zijn ook reeds theoloog, Marcus Barth heeft al een proefschrift klaar) bleven in Basel. Hij zelf werkt, begeleid en geholpen door zijn secretaresse, te Bonn en is er zeer populair. Ofschoon hij een van de hevigste tegenstanders van de Nazi's is geweest, behoort hij volstrekt niet tot de ongenadige rechters over Duitsland. Hij glimlacht terwijl hij zegt:

„Het buitenland ziet de Duitsers zonder uitzondering voor schurken aan, en men zou met gefronst voorhoofd aan ieder de vraag willen stellen: Ben je nog altijd Nazi of heb je je bekeerd? Ik moet bekennen, dat mijn indrukken heel anders zijn dan ik had verwacht. De jongelui zijn helemaal niet halsstarrig of koppig, ik vind, dat ze erg openhartig zijn en dat je heel goed met ze kunt praten. Mijn eigen colleges beginnen 's morgens om 7 uur en worden bijgewoond door 150 studenten van alle faculteiten. Ze schijnen dus iets te willen horen!”

Hij beschrijft de geestelijke verwarring in hun jonge hersens en zegt: „Wie van hen kent Tasso of Iphigenie? Hoe kunnen ze idealen hebben als niemand ze hun bijgebracht heeft? We moeten geduld oefenen. We moeten hen door kranten, boeken en tijdschriften in contact met de rest van de wereld brengen. Het wordt tijd, dat de gealleerden hun aanschouwelijk onderwijs geven in democratie. Het Duitse volk

was nooit helemaal vrij van voorgdij, misschien wel, omdat het nooit een echte revolutie heeft meegemaakt. Het gevoel en de zin voor vrijheid moet gewekt worden.”

Over de partij-politiek meent Barth: „Als ik het voor het zeggen had, werden alle partijen voor tien jaren verboden. Het is onjuist Duitsland de democratie te willen schenken tezamen met partijen. Want zodoende splitst het zich alweer, vóórdat het een gemeenschappelijke basis bezit, zoals bijvoorbeeld Zwitserland, dat zijn algemene bur-

BARTH

gerzin heeft. Gegeven de Duitse zucht naar het metaphysieke, gaan de scheidingen der partijen veel en veel te diep. Men had hen in praktische opbouwwerkzaamheid moeten leren, dat het er niet om gaat tegen elkaar te vechten, maar met elkaar te werken. Dat is de reden, waarom de studerende jeugd zo weinig belangstelling heeft voor het partijleven. Ze is zat van ideeën en doctrines, dat trekt haar niet. Zo gaat het mijzelf ook: ik kan de Duitse kranten niet lezen, er staat zo weinig in, wat nieuw is.”

De hinnie
Rijst over 7cc Vlaanderen

26. juli 1946